

Resolució 1109/2023, de 23 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 806/2023

Administració reclamada: Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Documents tècnics, per a la inclusió a l'Inventari de Patrimoni arquitectònic de la Generalitat de Catalunya, o a qualsevol altre inventari de patrimoni o interès cultural, ambiental o altres, de la Generalitat de Catalunya, de l'anomenada "Font de les Curculles".

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració ha posat a disposició de la part reclamant la informació sol·licitada en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació pública de la què deriva la Reclamació i comporta la seva pèrdua d'objecte, motiu pel qual és procedent finalitzar aquest procediment.

Paraules clau: Generalitat. Cultura. Documents tècnics. Inventaris. Patrimoni. Inventari de Patrimoni arquitectònic. Interès cultural. Bé cultural d'interès nacional. Bé cultural d'interès local. Fonts. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. El 23 d'agost de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 806/2023, presentada per la persona reclamant contra el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. La reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de juliol de 2023 la reclamant presenta al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya una sol·licitud d'accés a informació pública, concretament demana: "Voldria accedir a la totalitat, en especial dels documents tècnics, per a la inclusió a l'Inventari de Patrimoni arquitectònic de la Generalitat de Catalunya, o a qualssevol altre inventari de patrimoni o interès cultural, medio ambiental o altres, de la Generalitat de Catalunya, de l'anomenada "Font de les curculles", situada a la Vall de Sant Daniel (Girona). Així com obtenir còpia d'aquests documents".
3. En la presentació de la reclamació, la reclamant indica que el 8 d'agost va rebre resposta del Departament de Cultura que en el següent sentit: "Per aquest motiu, i dins del termini d'un mes que preveu l'article 33.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència,

accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014, del 29 de desembre), com a termini màxim per tramitar i resoldre les sol·licituds d'accés a la informació pública, us comuniquem que la vostra sol·licitud ha estat estimada.

La resolució estimatòria és substituïda per aquesta comunicació, tal com preveu l'article 34.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i l'article 73.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer.

La Font de les Curculles forma part de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic amb el número 21528: <https://invarquit.cultura.gencat.cat/card/21528>.

La inclusió d'un element en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic no genera cap expedient d'inscripció.

Altrament l'informen que la Font de les Curculles no consta a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic i tampoc està inscrita com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN) ni com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL)”. .

4. El 13 de setembre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la reclamació a al Departament de Cultura i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 26 de setembre de 2023 la GAIP rep l'expedient i resposta del Departament de Cultura on exposa que el 15 de juliol l'ara reclamant va presentar la sol·licitud d'accés i que va ser contestada el 7 d'agost i reproduïx el mateix text de contesta a la SAIP que consta en l'antecedent tercer. La comunicació del Departament de Cultura finalitza amb la següent afirmació: “Aquesta és l'única informació que disposa aquesta administració pública”.
7. El 2 d'octubre de 2023 la GAIP trasllada al reclamant la documentació tramesa pel Departament de Territori i Sostenibilitat amb la indicació de que si en un termini de 3 dies, no es justifica el contrari, s'entendrà que dona resposta a la seva sol·licitud d'informació pública, i finalitzarà el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte.

8. El 3 d'octubre de 2023 la reclamant presenta les següents al·legacions: “Primera.- Que en un primer moment la Generalitat de Catalunya va indicar a aquesta part que la documentació tècnica sol·licitada es trobava al següent enllaç: <https://invarquit.cultura.gencat.cat/card/21528> Segona.- Que consultat aquest enllaç, no hi consta cap documentació tècnica sol·licitada. Així com tampoc cap altra, tal i com s'acredita amb la captura de pantalla reproduïda a continuació com Annex número 1. Tercera.- Que d'acord amb aquesta situació, es presenta reclamació al GAIP, la documentació de la qual, i d'allò manifestat, consta a l'expedient de referència. Quarta.- Que a data d'avui, 2 d'octubre de 2023, i un cop notificada la Resolució del GAIP, la Generalitat manifesta, de forma textual, el següent: “Altrament, li informem que la Font de les Curculles no consta a l'Inventari de Patrimoni Arqueològic i tampoc està inscrita com a Bé d'Interès Nacional (BCIN), ni com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). Cinquena.- Que si bé, quan la Generalitat de Catalunya va resoldre, es va indicar que la Font formava part de l'Inventari arquitectònic de Catalunya. No de l'Inventari de Patrimoni Arqueològic. Sisena.- Que aquesta part continua sense poder accedir als documents tècnics que motiven, justifiquen, analitzen i en general, serveixen de base tècnica per a la inclusió de la Font de les Curculles a l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

En el marc d'aquest procediment, la GAIP aprecia d'ofici la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació. La reclamant sol·licitava: “accedir a la totalitat, en especial dels documents tècnics, per a la inclusió a l'Inventari de Patrimoni arquitectònic de la Generalitat de Catalunya, o a qualssevol altre inventari de patrimoni o interès cultural, medio ambiental o altres, de la Generalitat de Catalunya, de l'anomenada "Font de les curculles", situada a la Vall de Sant Daniel (Girona). Així com obtenir còpia d'aquests documents”. Aquesta sol·licitud va ser estimada mitjançant una comunicació substitutiva de data 8 d'agost de 2023. En la comunicació substitutiva s'indicava que: “La Font de les Curculles forma part de l'Inventari del Patrimoni

Arquitectònic amb el número 21528", i adjuntava un enllaç que condueix al "cercador de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya", concretament a la fitxa de la Font de les Curculles on hi consta certament poca informació: nom, adreça, localització, identificació sobre estil, tipus d'ús on s'indica que és una font i amb la seva descripció, on hi ha l'època a la que correspon, que no existeixen autors i una descripció de la mateixa.

Davant la manca d'informes tècnics / documentació que motiven la inclusió de la Font de les Curculles en l'inventari de patrimoni arquitectònic, la reclamant va presentar la reclamació que està essent ara substanciada. Quan el Departament de Cultura ha estat requerit per tal d'aportar l'expedient i informe de posicionament la seva resposta ha estat repetir la mateixa resposta que va donar a la SAIP i contundentment dir: "Aquesta és l'única informació que disposa aquesta administració pública". Queda aclarit que el Departament de Cultura no disposa de cap més informació / documentació de la que aporta. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua sobrevinguda de l'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Atès que ja s'ha produït el lliurament de la informació sol·licitada, la GAIP considera que l'objecte del procediment de reclamació ha desaparegut. I això malgrat la reclamant indiqui mitjançant les seves al·legacions que continua sense poder accedir als documents tècnics que motiven, justifiquen, analitzen i en general serveixen de base tècnica per a la inclusió de la Font de les Curculles a l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya" perquè simplement aquests informes no existeixen, i amb aquesta claredat ho ha manifestat l'administració concernida.

A la vista de la falta de confiança de la reclamant respecte de la informació facilitada pel Departament de Cultura, aquesta Comissió vol aclarir que no té competències per tal de valorar si l'expedient administratiu reuneix totes les condicions que exigeix la inclusió d'un element en l'inventari de patrimoni arquitectònic de la Generalitat de Catalunya. Tot i que seria lògic pensar que hi hauria d'haver algun document / informe d'algun tècnic o bé expert en la matèria que indiqués la conveniència de la inclusió d'aquest element en l'inventari de patrimoni arquitectònic, la realitat és que no existeix.

Certament, el dret d'accés a la informació pública empara el dret de poder-la obtenir, com ha succeït en aquest supòsit, però no engloba el dret a rebre explicacions sobre si és procedent o no l'existència d'aquest tipus d'informe / document tècnic justificatiu de la inclusió d'un bé en aquest tipus d'inventari.

Altrament, i amb caràcter general, convé recordar la doctrina de la GAIP pel que fa a la veracitat de la informació (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat

d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat. Fins i tot, la hipotètica manca de veracitat de la informació pública precisament pot oferir –per ella mateixa- una imatge real, i prou veraç, de l'administració afectada. Cal recordar també, que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

En els termes establerts per la normativa d'aplicació, la GAIP vetlla per les garanties del dret d'accés a la Informació pública mitjançant el procediment de reclamació establert a l'article 39.1 LTAIPB i desenvolupat al capítol VI RGAIP. Aquest procediment de reclamació permet revisar l'adequació a la normativa dels pronunciaments sobre l'abast del dret d'accés exercit en relació amb la informació en poder de l'Administració, o bé vetllar per l'execució material dels drets ja reconeguts. Per tant, el procediment de Reclamació no habilita a la GAIP a qüestionar la delimitació que una Administració hagi fet – sempre que sigui de manera expressa i inequívoca, com succeeix en aquest cas- de quina és la informació que es troba en el seu poder i en relació amb la qual es pot exercir el dret d'accés a la informació.

Com és palès a la llum dels paràgrafs anteriors, s'ha produït la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua del seu objecte, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de novembre de 2023, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 806/2023 per la

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Ballo
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.